

(דף טו ע"א) יראת יהו"ה דא שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחיבא, ומאי גיהו סם תמות דסמא"ל, נוקבא דיליה, יראת יהו"ה איהי אנרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עליהו.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דייחון בנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שנוי ליה יראת יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בין פטיבו בין בעאקו, הא דא שנוי יראת יהו"ה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין פטיבו בין בעאקו, ואית יראה דדחיל לקודשא בריה הוא פטיבו ולא בעאקו, ואית יראה דלא שנוי ליה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שנוי ליה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני שנוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור לא שנוי ליה עקרא לא פטיבו ולא בדינא.

ושכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעייתא אתנטילת, אלא כמה דעמודא דאמצעייתא נטיל מרחמי ודינא דאינון ימינא ושמאלא, הכי איהי נטלא מתרוייהו, מסטרא דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק, דמסטרא דימינא אהב"ה אתקרי, ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסד.

ומתריין סטריין אלין אתקרי עמודא דאמצעייתא אור ונה, ושכינתא אורה אבוקה, אורה, ליהודים היתה אורה (אסתר ה טו), אבוקה הכי אוקמוהו מארי מתניתין דצדיקים קיימין קמי שכינתא כנר לפני האבוקה. מסטרא דימינא יהו"ה, ומסטרא דשמאלא אדנ"י דתמן דין, ובגין דא ביומא קדמא ויאמר אלהים יהי אור (בראשית א ג), בגין דהמש אור אינון ביומא קדמא, ואינון ה' עלאה ומתמן נהרין, י' בשמאלא ודא נה, ודא ה' מן אלהים ה' לימינא י' לשמאלא, (ו' מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, בן י"ה, ודא איהו רזא אלהים מל"א ה", דא פתיבת קדמא. ורזא דמלה ה"א, אלהים דא מליא"ה בהפוך אתוון, ודא ה' זעירא, דאיהי מליא מתלת אתוון, ואתעבדת היו"ה, לעילא איהו היו"ה, ובה מתחילין אתוון דאורייתא ה"ו ולבתר ט"י, ואנה אשתפח ה' בתראה, אלא ד' תות למחוי ה', אלא מאן גרם דפרח מינה ו' דאיהו ירד דילה, אלא נתנני שוממה כל היום דזה (איכה א ג), דא הוד דאיהו ירד דילה דאתחזרת איהו דזה באקף חמשה, בגין דפרח מינה ירד, דעליה אתמר (בראשית לב כג) ותקע בף ירד יעקב, אשתמודע דימינא קא מתחלת לממני את ד' עד נצח, והוד איהו ירד שלימו דילה, ודא איהו דאתיהיב למשה, דדא הוא דאתמר ונתן הוד למשה).

תקונא תלתין וארבע

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לתהוא (נ"א מהחוא) דגמיל חסד עמה, ואמאי דאת י' על רישיה פגוונא דא ג', ובגין דא הרוצה לתחפים ידרים, אם פן אמאי ג' אחור לב', אלא רזא דמלה ואיש אשר יקח את אחתו פת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו

חסד הוא (ויקרא כ"ז), ב' חזרת אנפוי מא', ג' אחזרת אנפוי מב', ד' חזרת אנפוי מג', ה' חזרת אנפוי מד', כל אתנוון חזרין אנפין (דף עז ע"ב) דא מן דא, ולא אינון אנפין פאנפין, ואמאי אלא רזא דמלה וראית את אחרי וכו' (שמות לג כג), ואמאי חזרין אנפין דא מן דא, בגין ערין דאינון לקבליהו, א' לקבליה ארור דאיהו ערוה, ועליה אתמר (דברים כז כב) ארור שכב עם אחתו, דאלין ערין כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתיה ועם פרתייה, וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון בשת פנים, אבל אתנוון קדישין חזרין אנפיהו בבשת בעונה, עריה תעור, ובגינה אתמר (ויקרא י"ד) ולפני עור לא תתן מכשול, עור דאיהו עור, ורזא דמלה ערום ראה רעה ונסתר (משלי כב ג).

ולבתר דמתפשטין מנייהו מתניחין בלהו ולא יתבששו, ומתניחין אבא עם אימא, אח עם אחתיה, פען דערוה ביניהו אית פרנדא באתנוון דאינון יהו"ה, הדא הוא דכתיב (רות א יז) כי המות יפריד בין אחים) ביני ובינה, לבתר דאתעבר עריות מנייהו, יהא יהו"ה אחד ושמו אחד, ורזא דאחד אח ד', ערוה דתרוניהו אחר, בזמנא דאסתלק קוצא מן ד' מן אחד אשתאר אחר, ועליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל.

תקונא תלתין וחמשא

בראשית, בתשרי אתברי עלמא, חסר א' למחוי בראשית, דא אדם דאתברי בתשרי, ובגין דעתידה ארעא לאתלטיא בגיניה, דא הוא ארוה האדמה בעבורה (בראשית ג יז), אסתלק מן תשרי, ופתח בב' דאיהי ברכה לאתברכא ארעא, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין דתשרי איהו דין, לא אדפר תמן בתשרי, דלא יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא דכתיב (משלי כ כז) גר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

תקונא תלתין ושתיא

בראשית, דאיהו שפת בראשית, דהא שבע שפחות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא פריד הוא הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צ ד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושפת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם א), עלייהו אתמר (ישעיה כד טו) על בן באורים כפרו יהו"ה, על בן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר

ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום,
הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת ברית), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה,
מחלקיה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף
זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שבת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג)
איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל